

Sygn. akt VII U 1171/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Włodzimierz Czechowicz

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2016 r. w Warszawie

sprawy R. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania R. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 27 czerwca 2016 r., znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1171/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 czerwca 2016 r. (znak: (...)), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił ubezpieczonemu R. G. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy wskazał, że w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę, tj. w okresie od dnia 29 stycznia 2006 r. do dnia 28 stycznia 2016 r. ubezpieczony udokumentował staż pracy w wymiarze 8 miesięcy i 14 dni. Rozstrzygnięcie decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych oparł na przepisach ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Stwierdził, że ubezpieczony nie spełnił pierwszego oraz drugiego warunku określonego w art. 57 i art. 58 cyt. ustawy, albowiem nie został uznany przez Komisję Lekarską za niezdolnego do pracy, jak również nie legitymuje się wymaganym stażem pracy (decyzja z dnia 27 czerwca 2016 r., znak: (...) a.r.).

R. G. w dniu 27 lipca 2016 r. złożył odwołanie od ww. decyzji z dnia 27 czerwca 2016 r., znak: (...). Do odwołania ubezpieczony załączył zaświadczenie o stanie zdrowia oraz kserokopię dokumentacji lekarskiej (odwołanie z dnia 27 lipca 2016 r. k. 2 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., w dniu 5 sierpnia 2016 r. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że ubezpieczony został w toku postępowania skierowany na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 21 czerwca 2016 r. nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy. Jednocześnie na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił staż pracy odwołującego w łącznym wymiarze 8 miesięcy i 14 dni.

Na tej podstawie decyzją z dnia 27 czerwca 2016 r., znak: (...), organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (odpowiedź na odwołanie z dnia 5 sierpnia 2016 r. k. 20 a.s.). w piśmie z dnia 18 sierpnia 2016 roku odwołujący się domagał się przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (k-26 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. G. w dniu 29 stycznia 2016 r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Do wniosku odwołujący dołączył kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych. W latach 2012-2016 odwołujący świadczył pracę na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Ubezpieczony legitymuje się łącznym stażem pracy w wymiarze 8 miesięcy i 14 dni (wniosek z dnia 29 stycznia 2016 r. k. 1-4, informacja dotycząca okresów składkowych i nieskładkowych k. 5-6, poświadczenia dla celów emerytalno-rentowych k. 9, k. 13, k. 16, k. 18, k. 21, k. 24, karta przebiegu zatrudnienia k. 38 a.r.).

W toku postępowania wyjaśniającego odwołujący został skierowany na badanie lekarskie do Lekarza Orzecznika ZUS, który orzeczeniem z dnia 23 maja 2016 r. uznał, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Na skutek wniesienia przez odwołującego sprzeciwu od powyższego orzeczenia sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS, która po ponownym zbadaniu odwołującego, wydała w dniu 21 czerwca 2016 r. orzeczenie, na mocy którego uznała, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 23 maja 2016 r. k. 32, sprzeciw k. 34, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 21 czerwca 2016 r. k. 37 a.r.).

W oparciu o powyższe orzeczenie na mocy decyzji z dnia 27 czerwca 2016 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że z uwagi na fakt, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 21 czerwca 2016 r. stwierdziła, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy, tym samym nie przysługuje mu prawo do wnioskowanego świadczenia. Jednocześnie w treści decyzji organ rentowy przyjął za udowodnione okresy składkowe w wymiarze 8 miesięcy i 14 dni (decyzja z dnia 27 czerwca 2016 r., znak: (...) a.r.).

Od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego, R. G. złożył odwołanie do tut. Sądu inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 27 lipca 2016 r. k. 2 a.s.).

W toku postępowania Sąd Okręgowy Warszawa–Praga dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów z zakresu psychiatrii i psychologii celem ustalenia, czy odwołujący się jest osobą zdolną, czy też całkowicie lub częściowo niezdolną do pracy zarobkowej, ze szczególnym wskazaniem daty powstania tej niezdolności, czy jest to niezdolność trwała, czy okresowa, a jeżeli okresowa to na jaki okres oraz do wskazania na czym polegała zmiana stanu zdrowia ubezpieczonego, jeżeli taka nastąpiła (postanowienie z dnia 31 sierpnia 2016 r. k. 31 a.s.).

W opinii z dnia 21 września 2016 r. biegli sądowi z zakresu psychologii J. K. oraz z zakresu psychiatrii lek. med. M. B. rozpoznali u odwołującego padaczkę dobrze kontrolowaną farmakologicznie, upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim oraz nadpobudliwość psychoruchową bez istotnych zaburzeń poznawczych. Biegli wskazali, że od 11 roku życia odwołujący jest leczony neuropsychiatrycznie z powodu zaburzeń zachowania i emocji oraz niekontrolowanych napadów agresji. Podkreślili, że na co dzień badany jest sprawny w podstawowej samoobsłudze, ale wymaga kontroli i wsparcia, jest bierny. Sam robi podstawowe zakupy, podgrzewa potrawy, sprząta, porusza się po okolicy oraz udziela się towarzysko w gronie najbliższych znajomych. W czasie wolnym ogląda TV, korzysta z telefonu i internetu – lubi gry, pracuje w swoim ogrodzie. Legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Biegli zaznaczyli, że w trakcie badania, opiniowany nawiązał poprawny kontakt werbalny, był zborny, logiczny, prawidłowo zorientowany w miejscu i czasie, chętny do współpracy. Nadmienili jednak, że u badanego występuje obniżone myślenie przyczynowo-skutkowe, a on sam ma pewne trudności z koncentracją uwagi. Wykazuje się także niską znajomością i rozumieniem norm społecznego zachowania oraz umiejętnością ich stosowania. Zdradza cechy nadpobudliwości, ma podwyższony poziom napięcia i lęku. Na podstawie dostępnej dokumentacji, obserwacji i badania biegli stwierdzili, że wnioskodawca emocjonalnie i intelektualnie prezentuje istotnie obniżoną zdolność do pracy zarobkowej porównywalnej do osób w jego wieku oraz z jego wykształceniem i z tego względu jest on

osobą częściowo trwale niezdolną do pracy od 2001 roku. Jego stan psychiczny wymaga systematycznego leczenia specjalistycznego psychiatrycznego i neurologicznego wspomaganego psychoterapią, jednakże brak jest wskazań do uznania go za całkowicie niezdolnego do pracy (opinia biegłych sądowych z zakresu psychologii J. K. oraz biegłego sądowego z zakresu psychiatrii lek. med. M. B. z dnia 21 września 2016 r. k. 37-40 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych odwołującego. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Jednocześnie w toku sprawy Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu psychologii J. K. oraz z zakresu psychiatrii lek. med. M. B. (k. 37-40 a.s.) celem jednoznacznego ustalenia stanu zdrowia odwołującego. W ocenie Sądu Okręgowego wnioski biegłych zawarte w sporządzonej opinii należy podzielić w całości. Opinia została bowiem wydana po przeprowadzeniu szczegółowego badania przedmiotowego odwołującego i wnikliwej analizie całości dokumentacji medycznej zawartej zarówno w aktach sądowych, jak i aktach rentowych ubezpieczonego. Opinia sporządzona przez biegłych sądowych jest wyczerpująca, a także została sporządzona w sposób jasny i logiczny oraz nie pozostawia wątpliwości, co do dokładnego określenia stanu zdrowia odwołującego. Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Okręgowy uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowi wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie R. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

II Oddział w W. z dnia 27 czerwca 2016 r., znak: (...) jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2016 r. poz. 887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolna do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt. 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Stosownie do treści art. 58 ust. 1 ww. ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt. 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
- 4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;
- 5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Według ust. 2 okres, o którym mowa w ust. 1 pkt. 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej. Stosownie zaś do ust. 3, jeżeli ubezpieczony nie osiągnął okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w ust. 1, warunek posiadania wymaganego okresu uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony został zgłoszony do ubezpieczenia przed ukończeniem 18 lat albo w ciągu 6 miesięcy po ukończeniu nauki w szkole ponadpodstawowej, ponadgimnazjalnej lub w szkole wyższej oraz do dnia powstania niezdolności do pracy miał, bez przerwy lub z przerwami nieprzekraczającymi 6 miesięcy, okresy składkowe i nieskładkowe. Ust. 4 stanowi natomiast, że przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący, co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 ww. ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy dokonuje w formie orzeczenia Lekarz Orzecznik ZUS. Od orzeczenia Lekarza Orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS. Komisja Lekarska rozpatrując sprzeciw lub zarzut wadliwości, dokonuje w formie orzeczenia oceny niezdolności do pracy i jej stopnia oraz trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy. Orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie zgłoszono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie Komisji Lekarskiej, stanowi dla organu rentowego podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji (art. 14 ust. 1 pkt. 1 oraz art. 14 ust. 2a, 2e, 2f i ust. 3 cytowanej ustawy).

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem złożenia wniosku o rentę odwołujący nie posiada wymaganych 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych albowiem udokumentował jedynie okres wynoszący

8 miesięcy i 14 dni takich okresów, co odwołujący się sam przyznał w piśmie z dnia 18 sierpnia 2016 roku. Przeprowadzone postępowanie dowodowe, w szczególności opinia biegłych sądowych z zakresu psychologii i psychiatrii pozwoliła ustalić, że odwołujący jest jedynie częściowo, trwale niezdolny do pracy od 2001 r. Nie spełnia jednak przesłanek do nabycia prawa do renty z tego tytułu, albowiem nie posiada 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku lub powstaniem niezdolności do pracy. Ponadto do wniosku o rentę ubezpieczony dołączył jedynie dokumentację lekarską dotyczącą przebytego leczenia, bez załączenia jakiegokolwiek dokumentacji, potwierdzającej posiadanie przez niego wymaganých ustawą okresów składkowych i nieskładkowych. W świetle tych ustaleń oraz powołanych przepisów stwierdzić Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że R. G. jest osobą częściowo trwale niezdolną do pracy, ponieważ w znacznym stopniu utracił on zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, jednakże na dzień złożenia wniosku o rentę i na dzień powstania niezdolności do pracy nie spełnia przesłanek stażowych niezbędnych do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określonych w art. 57 i 58 ustawy. Tym samym brak jest podstaw do tego, aby przyznać wnioskodawcy świadczenie rentowe, albowiem przesłanki niezbędne do nabycia tego prawa muszą być spełnione łącznie, a brak spełnienia którejkolwiek z wymaganých przesłanek skutkuje odmową prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 27 czerwca 2016 r. jest więc zgodna z przepisami obowiązującego prawa, albowiem przesłanką uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy jest m.in. wykazanie 5 – letniego okresu ubezpieczenia w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. Z akt organu rentowego wynika, że w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem złożenia wniosku o przyznanie świadczenia, tj. w okresie od dnia 29 stycznia 2006 r. do dnia 28 stycznia 2016 r. ubezpieczony

udokumentował staż pracy w wymiarze 8 miesięcy i 14 dni. Odwołujący nie udowodnił także łącznie 25 lat okresów składkowych, albowiem udokumentowany staż ogólny wynosi jedynie 8 miesięcy i 14 dni. Organ rentowy prawidłowo ustalił zatem, że odwołujący nie spełnia przesłanek do przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Odwołujący nie stawiał się na termin rozprawy w dniu 21 grudnia 2016 roku powiadomiony prawidłowo, nie wnosił o odroczenie rozprawy z uwagi na niezdolność do pracy. Nie zajął stanowiska co do opinii biegłych otrzymanej w dniu 24 października 2016 roku, nie wnosił też o dopuszczenie innych dowodów w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie R. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 27 czerwca 2016 r., znak: (...), o czym orzekł w sentencji wyroku.

SSO Włodzimierz Czechowicz

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...) SSO Włodzimierz Czechowicz